

KÖRKÉP

ALGYÓ. Holnap reggel 9 órakor kezdődik az ünnepi szentmise az algyói római katolikus templomban. 9 óra 50 perctől koszorúzzák meg a templomkertben Széll Ambrus honvéd sírjét. A koszorút a képviselő-testület nevében Piri József polgármester helyezi el. 10 órakor kezdődik az ünnepség az országzászlónál, zenés-irodalmi műsort adnak elő az Algyói Általános Iskola diákjai. Ezt követi a koszorúzás. Este 6 órától Algyói Pilvax Kávéházat rendeznek a faluház színháztermében: rendhagyó időutazás a kor kultúrtörténetében. Az esten fellépnek a helyi előadók, művészeti közösségek, szölisták, az Algyói Tollforgatók Köre. Bemutatkozik a vásárhelyi Dél-alföldi Hagyományörző Kossuth Társaság, az érdeklődők megismerhetik a korszak jellegzetességeit, gasztronómiai bemutatót is tartanak.

ÁSOTTHALOM. Ma délután fél 6-kor kezdődik a koszorúzás a Petőfi Sándor Könyvtár falán elhelyezett Petőfi-domborműnél. Ezt követően gyertyás, fáklyás felvonulást szerveznek a művelődési házba, ahol ünnepi műsort adnak az általános iskola tanulói, a könyvmolyklub tagjai, az ásotthalmi fiatalok, a Borostyán nyugdíjasklub valamint a gondozási központ képviselői.

BORDÁNY. Március elején jelentek meg az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium, a Gyermek és Ifjúsági Alapprogram és a Dél-alföldi Regionális Ifjúsági Tanács 2005-ös pályázati felhívásai. A bordányi Teleház Információs és Szolgáltató Központ és a Bordányi Ifjúsági Információs Pont térítésmentesen nyújt segítséget minden helyben működő civil ifjúsági szervezetnek, közösségnek a pályázati űrlapok letöltésében, illetve az interneten történő pályázásban.

FORRÁSKÚT. Ki mit tud? vetélkedőt hirdet a forráskúti művelődési ház. Nevezni lehet vers, próza, jelenet, tánc, zene, ének és minden egyéb, színpadra teremtett műsorszámmal. A nevezéseket március 17-éig várják a művelődési házban. A Ki mit tud? vetélkedőt március 19-én, szombaton délután 5 órától rendezik meg. Egyéni és csoportos produkciókat egyaránt várják, a versenyzők több műsorszámban is indulhatnak. A nevezés díjtalan, a műsorszámok hossza maximum 15 perc lehet. A zsűri dönt arról, hogy kik képviselik Forráskutat a pusztamérgesi szomszédolón.

RUZSA. Március 15-én 10 órakor kezdődik az ünnepi megemlékezés a Kopjafánál az Alkotmány téren. A Himnusz elhangzása után ünnepi köszöntőt mond Papp János polgármester, ünnepi beszéd mond Bánfi Tamás alpolgármester. Ezt követően ünnepi műsor hangzik el Hej regő rejtem! El ne felejtsem! címmel Petőfi Sándor forradalmi verseiből és a Kormorán együttes dalaiból, szövegeiből. A műsort összeállította Majorosné Baráth Márta drámapedagógus. Közreműködnek a Napköziotthonos Óvoda óvodásai, az Ószirozsa Asszonykórus, a Weöres Sándor Általános és Alapfokú Művészeti Iskola kamarakórusa és furulya tagozata, valamint versmondói, Tanács Gábor, Sádt Nóra, Gárgyán Viktória, a Móra Ferenc Művelődési Ház és Könyvtár Kesztyű Kőr színjátszó csoportja. A megemlékezés koszorúzással zárul.

Tizenhatodik alkalommal adták át a Szegedért Alapítvány díjait

A város igazi értéke a fejekben van

A Szegedi Nemzeti Színházban szombaton este megrendezett reprezentatív gálán tizenhatodik alkalommal adták át a város legjelentősebb civil szervezetének, a Szegedért Alapítványnak a díjait.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A civil szféra egyik legjelentősebb eseményévé vált az elmúlt másfél évtized során a Szegedért Alapítvány díjátadó gálaestje, amit mindig március közepén, az 1879-es nagy árvíz évfordulójához közeli napokban rendeznek meg a nagyszínházban. Szombaton este Weöres Sándor három szegedi versével Székelyi József színikiradékos nyitotta az ünnepi műsort, majd az est háziasszonya, Andódy Olga saját élményeit és Wass Albert egyik meséjét osztotta meg a közönséggel. Szecskódi Ferenc hegedűművész, az 1991-es év művészeti díjazottja és a gálák rendszeres fellépője Hubay Jenő Hullámozó Balaton című művét játszotta. Bécsből az ünnepi alkalom kedvéért tért haza Faragó Márk zongoraművész, aki egy Liszt-átíratot játszott.

– Akik Szegedre látogatnak, sok képet vihetnek magukkal: a téli Tisza partján didergő sárlányok, a tavaszi Széchenyi té-

A Szegedért Alapítvány díjazottjai: Gábor Miklós, Tóth Sándor, Vörös László és Czúcz Ottó

Fotó: Karnok Csaba

ren nyíló tulipánfákét, a nyári éjszakákon felcsendülő fanfárokét, a szeptemberben a tereket előzőnlő diákokét. Szeged nekünk többet jelent: az otthonunk, a miénk – mondta ünne-

pi köszöntőjében Tráser Ferenc, a Szegedi Tudományegyetem gazdasági és műszaki főigazgatója, a Szegedért Alapítvány soros elnöke, aki azt is hangsúlyozta: a kitüntetettek, akik va-

lamilyen módon általában kötődnek az egyetemhez is, elviszik a város jó hírét a nagyvilágba. Az alapító tagok halálával jelentős veszteség érte az elmúlt években a civil szerveze-

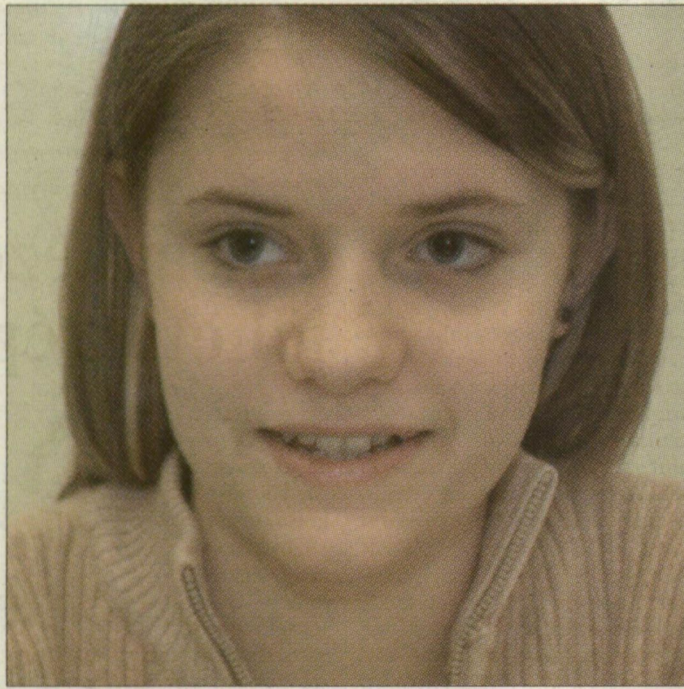
ket, amelynek ugyanakkor egyre több új támogatója is akad.

A tudományos kuratórium díját Békési Imre nyelvészprofesszor Gábor Miklós farmakológusnak, a művészeti kuratórium díját Sándor János rendező Tóth Sándor szobrászművésznek, a társadalmi és állampolgári kuratórium díját Gelérffy László televíziós szerkesztő Vörös László irodalomtörténésznek adta át. A fődíjat Tráser Ferenc Czúcz Ottó jogászprofesszornak, az Európai Bíróság első magyar bírájának, a szegedi egyetem tanárának nyújtotta át.

Várad Zita operaénekes fellépésével zárult a műsor első fele, majd a gálaest második részében Horgas Eszter fuvolaművész és együttesének dzsesszes Carmen-produkcióját élvezhette a közönség. A Szegedért Alapítvány a Tisza Szálló nagytermében adott állófogadást a kitüntetettek tiszteletére. – A városnak nem ásványkincseiben, hanem a fejekben vannak az igazi értékei – mondta pohárköszöntőjében Botka László polgármester, aki gratulált a díjazottaknak, köszönetet mondott az elismerést életben tartó támogatóknak, és hangsúlyozta: a jövőben egyre nagyobb szükség lesz a Szegedért Alapítvány által képviselt szellemiségre.

A tizenhét éves diáklány már kétszer álmodott a Klauzál téri szónoklatról

Szilágyi Barbara a fiatalság erejét jelképezi

A márciusi ifjú holnap húszperces beszédet mond Fotó: Frank Yvette

A mai fiatalok célja sem lehet más, mint amit a márciusi ifjak tűztek ki maguk elé 1848-ban: egy korszerű, európai, polgári ország megteremtése. Március 15-én a szegedi Klauzál téren Szilágyi Barbara mond ünnepi beszédet. A 17 éves diáklányt pályázat útján választották ki.

A szegedi önkormányzat – Magyarországon egyedülálló módon – úgy döntött, hogy középisko-

lásra bízta az ünnepi beszédet március idusán a Klauzál téren. A pályázaton a 17 éves Szilágyi Barbara győzött.

A tíz nappal ezelőtti eredményhirdetés óta még jobban felgyorsult Barbara amúgy is mozgalmas élete.

– A lányom, amit elvállal, azt lelkiismeretesen végrehajtja. Sokoldalú, jólelkű, különleges diák, mindenben lehet rá számítani. Amit elhatároz, azért harcol, és

véghez is viszi – jellemezte az édesanyja, Szilágyi Albertné Barbarát.

A Karolina gimnázium tizenegyedikes tanulójának az iskolában szinte mindenki gratulált, nem tudott úgy végigmenni a folyosón, hogy a diáktársak ne állították volna meg. A szervezkedésből azt érzi, hogy az iskola minden tanulója ott lesz a téren.

Barbara elárulta, hogy a szöveget kicsit finomított, s magyartanárával, Vass Szilviával naponta gyakorolták a közel húszperces szónoklatot. S hogy szokja a légkört, az osztálynak és a kilencedikeseknek már előadta a beszédet, ami nagy tetszést aratott.

– Már többször álmodtam a Klauzál téri szónoklattal. Kétszer is rémes szituációba keveredtem, hiszen akárhogy igyekeztem, nem értem oda a március 15-i megbeszélte időpontra az emelvényre. Ez holnap nyilvánvalóan nem fordulhat elő, de bevallom, kicsit izgulok. Persze ha elkezdem a szöveget, akkor megnyugszom – mesélte Szilágyi Barbara, akitnek borzalmas álmához bizonyára történelmi tanulmányai adták az alapot, hiszen a visszaemlékezések szerint a márciusi ifjak többsége nem jelent meg az előre megbeszélte időben a Pilvaxban, így majdnem lekésték saját forradalmukat.

CS. G. L.

Mister X és a vésztői fenegyerekek

Gáttalan programáradat címmel a szegedi belvárosi plébánia és a cserkészszövetség szervezésében árvízi emléknapot rendeztek a hét végén a Dóm téren.

Gáttalan programáradat várta szombaton és vasárnap a családokat és a cserkészszervezeteket a szegedi Dóm térré. Az árvízi emléknapok eseményei hidegen szikrázó, tavaszias napsütésben folytak. A Tarhosról kiránduló iskolás, Pákozdi Melinda és Miklós Nikolett nemezeléssel töltötte az időt. A gázmelegítő fölött a bajai cserkészapróságokkal, Zolival, Rolival és Kornállal gömbölygették együtt a szapános nemezpamacsokat.

– Egyáltalán nem fázik a kezünk – bizonygatták a fiúk didegelve, és közelebb húzódtak a lánghoz.

A szomszédos sátorban a szegedi Schindler Peti ujjai nyomán nőtt hatalmas békaszeme a zöld fakanálnak, miatt nővére, Barbi az élénk színű kanálméhecskéjére keresett reptető szárnyakat. A tér

túlsó végéről ostorcsattogás hallatszott. Két ifjú úgy patogtatott, hogy a szíjak egymásba csomózódtak. A produkciót bámuló vésztői legények is próbára tették magukat.

– Rá kell érezni, hogy melyik pillanatban kell visszarántani a szárat – magyarázta Varga Zoli, és amíg ujjait lazította a következő bemutatóhoz, feleakkora társa, a kis vasgyűrű Balogh Alex mindnyájukat lefőzte. A pici legény magabiztosan suhintott.

Mellettük Mister X, azaz Laurinyecz Mihály atya, a „nyomozóiroda főnöke” éppen játéka osztotta be gyerekeket. A nagyok Szeged-zerzte portyáztak, és a játékos árvízi műkincsmentés 30 milliós koronájának forró nyomát kutatták, a kisebbek pedig csapatokba verődve az ügy tanút keresték. Aki pedig egyik felderítőcsoportba sem fért be, más érdekes feladatot kapott: a Szeged, a királyok városa című detektívjátékban ügyeskedett.

DOMBAI TÜNDE

A Dóm téri kézműves-produkciók a legkisebbeket is elbűvölték

Fotó: Frank Yvette

Élet, erő...

Kígyózik a sor a pénztár előtt. Már a szatyorba pakolom a portékát, amikor a hátam mögött hetvenes műsorszapok férfitolakszik be az asszonyok elé.

– Tessék, itt az üvegblokk, itt a pénz. Két üveg sörért én nem állok sorba.

A pénztároslány szeme elkerelkedik.

– Kérdezze meg a hölgyet, maga elé engedi-e! Fagyos csend.

– En beteg ember vagyok, nem állok sorba – sürgeti a lányt a műsorszapok, és megint orra alá dugja az üvegeket.

Egy hátrébb várakozó asszony menti meg a helyzetet.

– Fizessen már, és haladjunk!

– Ha annyira beteg ember, minek a sör? – támad fel egy férfi vevő igazságérzete.

– Meglásd, kint megvárak! – fenyegeti meg a műsorszapok válasz helyett.

– Biztosan ezt írta fel az orvos – legyint a hátrébb várakozó asszony. Nevetnek. De nem mindannyian.

D. T.